

стала Друга світова війна, загальна криза і крах економіки багатьох країн. Недолік їжі і винищення «не фронтових» собак підвели Кане-корсо до межі вимирання і кінець цих гігантів був дуже близький, для того, щоб запобігти його.

Відродження античних гігантів, це приклад титанічної вірності і наполегливості однієї людини – пана Джованні Бонатті Ниццоли. Будучи освіченою людиною, яка знається на історії і факти, чоловік повірив у диво і підняв хвилю відродження Кане-корсо. Через 10 років після зародження ідеї, в 1983 році, група дослідників (за сумісництвом засновники клубу любителів Кане-корсо) буквально прочесала південні регіони Італії в пошуках збережених представників породи. До 1987 році був складений перший офіційний стандарт породи. Опис не тільки докладно розкривало кожну рису античних гігантів, але і чітко вказувало на відмінності Кане-корсо від Мاستифів і Неаполітанських мастифів окрема.

До офіційного відкриття племінної реєстрації (1994), позитивну експертну оцінку і визнання отримали понад 500 виробників і 700 цуценят. Відразу після визнання породи Італійським собакам співтовариством, поголів'я собак перевищила тритисячний поріг. У 1996 році кращий виробник Італії з честю відстояв репутацію Кане-корсо на виставці FCI (Міжнародна Кінологічна Асоціація).

Опис породи постійно перегукується з гладіаторським минулим Кане-корсо. Прямокутний силует, потужна, але суха мускулатура, широкий і міцний кістяк, об'ємна голова і підкреслює всі ці достоїнства елегантність воїна. Блискавична реакція і готовність до дії виявляють у представників породи їх охоронні дані. Габарити породи оцінюються, як великі або середні. Зростання і вага Кане-корсо визначений стандартом і варіюються в строгих рамках:

Кане-корсо, це одна з небагатьох порід, зовнішність якої в найдрібніших деталях відповідає раніше, античному вигляду молосси.

УДК 343.125

Коваленкова В. В., студентка II курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник: Сухін В. М., к.в.н., доцент

Новомосковський коледж ДДАЕУ, Дніпропетровська обл., Україна

ЧІПУВАННЯ – АКТУАЛЬНА ТЕМА ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМАШНІХ ВИХОВАНЦІВ

Чіпування – це унікальний, сучасний безболісний і безпечний метод ідентифікації тварин, який існує в світі. Майже вся Європа ідентифікує за допомогою чіпів домашніх тварин, і це вже стало такою ж нормою і загальноприйнятим, як і їх щеплення проти сказу, тобто, обов'язково для всіх домашніх тварин. Раніше протягом десятиліть ідентифікація тварин проводилася за допомогою таврування і татувань, які поступово відходять в минуле, так як мають ряд недоліків, наприклад: татування з часом спотворюється або линяє; клеймо заростає; ярлики і бірки губляться; при необхідності їх легко можна підробити; вкрай болуча для тварини процедура.

Говорячи на тему «чіпування», гадаю потрібно відразу розділити його на обов'язкове і добровільне. Обов'язковість чіпування виникає, як правило, при

вивезенні тварин до країн Євросоюзу. А добровільне чіпування дозволяє вам самим вирішувати наскільки це необхідно вашому вихованцеві.

Що ж собою являє мікрочіп? Це маленька стерильна капсула з біосумісного скла, розміром не більше 20 мм. Усередині капсули і розташований сам мікрочіп. Всупереч омани багатьох, чіп не містить інформації про тварину, а містить лише персональний 15-тизначний цифровий код. Унікальний номер гарантує безпечно та надійну ідентифікацію тварини протягом усього його життя, а біосумісним скло виключає можливість міграції мікрочіпа.

Капсула вводиться під шкіру, попередньо оброблену антисептиком, за допомогою одноразового аплікатора, по механізму нагадує шприц. Не рекомендується імплантувати чіп хворим і ослабленим тваринам.

Сьогодні тварин чіпують в державних і приватних клініках. В даний час у Дніпропетровській області (як і по всій Україні) проводиться чіпування тварин, і це робиться обов'язковою процедурою для всіх тварин. Крім імплантованого мікрочіпа, добре б отримати у ветеринарного фахівця Свідоцтво, що містить відомості про ваш тваринному (кличка, порода, забарвлення, власник і т.д.), наклейку зі штрих-кодом і номером чіпа, а також дані про лікаря, що зробив імплантацію. Крім Свідоцтва, наклейки зі штрих-кодом також вклеюються в ветеринарний паспорт і на родовід тварини.

Крім того дані про тварину та господаря можуть бути внесені в будь-які бази. Сьогодні найбільш поширеною базою в Дніпропетровській області є база комунального закладу «Зооконтроль». Внесення даних в цю базу дозволяють не тільки підтвердити свої права на тварину, але і знайти господарів, в разі, якщо ваша тварина загубилося, і її було знайдено сторонньою людиною. Так можна краще контролювати кількість домашніх тварин і запобігти зростанню чисельності безпритульних собак і кішок. Багато кінологічних організацій вже сьогодні вводять для своїх членів обов'язкове чіпування тварин.

УДК 636: 342.951

Котенко А. Т., студентка I курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Крючкова О. М., викладач ветеринарних дисциплін
Новомосковський коледж ДДАЕУ, Дніпропетровська обл., Україна

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ КІНОЛОГІЇ

Кінологія – це наука про собак. Вона вивчає анатомію, фізіологію, походження і еволюцію собак, їх породне різноманіття, племінне розведення, годування та утримання, дресирування, їх загальне та спеціальне використання. Кінологія визначає теоретичні принципи, на яких базується той чи інший розділ собаківництва.

Перші праці, які можна по праву віднести до кінологічних, з'явилися ще в Стародавній Греції і Стародавньому Римі. Варто зауважити, що приручення собак і виведення порід мало свої особливості в різних районах земної кулі. Так, у кочових степових племен в пошані були пастуші собаки, у стародавніх ассирійців – бойові пси, а в Греції великого поширення набули декоративні породи собак. До нас дійшли праці багатьох давньогрецьких учених, присвячені